

II. Cohortatio (1) requirit Actum psal-
lendi crebrum atque attentum: vers. 7. (2)
objectum: *Deo regi nostro*, ibid. (3) rationes
deniō sunt, (a) *Deus est rex totius terrae*:
vers. 8. *super gentes quaslibet*, vers. 9. (b)
occupavit solum suum sanctum: ibid. (c) ma-

PSALMUS XLVII.

EXPLICATIO VERSUS I.

Filiis Korachi:) vide *Psalm. XLII.* *רַבְנֵי קָרָחִי*

EXPLICATIO VERSUS II.

הַקְרָעַ כֶּפֶן complodite manus:) i. e. manifesta
gaudii plenissimi date signa. *עַפְדָּה infigere* aliquid
vel immittere rei alteri, v. g. clavum in parie-
tem, *Jes. XXII*, 23. in caput, *Jud. IV*, 21. lanceam
in cor Absalom, 2. *Sam. XVIII*, 14. labra in-
buccinam, eademque clangere 1. *Sam. XIII*, 3. *Psalm. LXXXIII*, 4. Sic de immisione vel complo-
sione manū sponsoris cum manu ejus, cui spon-
des, *Prov. VI*, 1. *XVII*, 18. *XXII*, 26. *Job. XVII*, 3.
item de complofione manuum propriarum, ad
edendum lātitia causā sonum, ut *Nab. III*, 19. au-
dituri famam casūs tui plaudent super te mani-
bus (Lutherus: mit den Händen klappen.) i. e.
juxta *Riberam*: præ magnitudine gaudii insuitan-
ter tibi applaudent manibus; & quoddam gaudii
strepitu concrepabunt: & postea: his verbis si-
gnificatur magnum gaudium, quod affici solent,
qui simul nuntium gratissimum audiunt, &
præ lātitia dexterās jungunt & comprimunt.
Sic apud Latinos quoque verbum *Plaudo*, ex-
ponente *Perottō*, est manibus pulsare & strepi-
tum facere, quod vel lātitia vel derisionis cau-
sā fieri solet. Inde etiam, respectu habitō ad
sensem, Lutherus reddit verbum *עַפְדָּה* frōlocket
(mit Händen.)

jubilate:) elatā voce instar triumphan-
tium; vide plura de hoc verbō *Psalm. XLI*, 12.

לְאֱלֹהִים Deo vel in honorem Dei:) ut qui
tantam tripudii suppeditat materiam. Adeoque
Psaltes ad gaudia excitat universas gentes, non
carnali modō, aut ob seculi hujus vanitates
concipienda, sed in Deō, ob Deum, & ad Deum
unicē directa, tanquam Conditorem, Conser-
vatorem, Reparatorem ac Sospitatorem universæ
carnis, &c. Ad Messiam pertinere hunc psalmum,
non diffitetur *Aben Esra*.

בְּקָל רְנָה voce jubih:) i. e. voce exultabun-
dā & jubilante, ubi & verba, & verborum enun-
ciatio, gaudio sunt plena. vide hanc ipsam
phrasin *Psalm. XLII*, 5. ubi simul adde, præfixum
(ג) enunciare hic ablativum instrumenti, quod
Ebræi dicunt *בְּנֵשׁ*; exempla vide *Psalm. II*, 9.
IX, 2. *XVII*, 1.

EXPLICATIO VERSUS III.

עלְיוֹן excelsus:) est hoc unum è Dei nomi-
nibus, prout numerantur ab Hieronymo aliisque,
quamvis h. l. propriè sit prædicatum pertinens
ad descriptionem subjecti, ita ut de Jehovā e-
nuncietur, esse tum *excelsum*, tum *terribilem*. Ita
namque vi accentuum coherent duo hæc po-
steriora, testibus grammaticis. Descendit vero
ab *עַלְיָה ascendit*, emmuit supra alias: adeoque
metaphora involvitur, petita à soliis regum emi-

Agnates popolorum ad Detum Abrahamitarum
funt associati: vers. 10. (d) Dei sunt vel ejus
dominio subjiciuntur clypei seu protectores
terræ: (e) super eosdem exaltatus est insigni-
ter: ibid.

nentibus (1. *Reg. X*, 19. *Cob. X*, 7.) vel aliis rebus
celsis, v. g. arboribus, montibus, palatiis, &c.
quæ altitudine suâ fiant inaccessa atque ardua,
aut quæ suprà communem rerum aliarum emi-
nent sortem: ac proinde innuitur singularis &
plane incomparabilis Dei majestas ratione es-
tentia, potentia, beatitudinis, &c. Exprimitur
à *Luca* per *וְיַחֲזֵקְוּ*, cap. I, 32. Synonymum
illi *רַמְסָה* sublimis, *Jes. LVII*, 15. &c. vide *Gomar.*
disp. select. 6. tb. 70.

נָרוֹא terribilis: vel omni veneratione ac sub-
missionis cultu dignissimus. Est namque hæc
vox propriè participium niphal verbi *נָרַא timuit*,
quod tamen naturam hīc induit adjectivi des-
inentis in *bilis*, *venerabilis*, *timore dignus*: (plura
exempla vide *Psalm. XIX*, 11. & *XL*, 6.) tribui-
turque hoc epitheton monti vel loco apparitionis
divinae, *Genes. XXVIII*, 17. angelo, *Jud. XIII*, 6.
populo terribili, *Jes. XVIII*, 2. 7. diei judicii, *Joel.*
II, n. deserto, *Deuter. VIII*, 15. terræ, *Jes. XXI*, 1. sa-
piissime vero ipso Deo ejusque nomini, ceu *Exod.*
XV, 11. *XXXIV*, 10. *Psalm. LXVIII*, 36. *LXXVI*, 8.
13. *XCVI*, 4. *Zeph. II*, 11. *Malach. I*, 14. *Deut. VII*, 21.
1. *Par. XVI*, 25. &c.

מלך rex magnus:) h. e. *Jehova*, præterquam
quod *Excelsus* est ac *Terribilis*, simul quoque supre-
mus atque unicus est omnium creaturarum Do-
minus & Monarcha, cui, imperanti omnibus, im-
perat nemo. Alias nomen hoc descendit à *רַמְסָה*
imperavit, quod apud *Syros* est *consilium dare*, quia
regis consilio cuncta debent geri &c. Idemque
hoc nomen cum epitheto *Magnus* tribuitur Mo-
narchis, v. g. *Babyloniorum*, *Dan. II*, 37. Persa-
rum, *Edr. VII*, 10. verū abusivè; cum multæ
adhuc restiterint nationes à talibus monarchis
subjugandæ: absolutè autem atque propriè tri-
buitur hic titulus Deo Monarchæ immortali, in-
dependenti, unico, qui cuncta, tum animata, tum
inanima, tam visibilia, quam invisibilia, gu-
bernat potentissime, justissime, benignissime, li-
bertrime.

כָל הָרָץ super universam terram:) i. e. su-
per omnes ejus regiones five climata: *וְאַתָּה* enim
supponit pro orbe habitabili vel cunctis ejusdem
incolis ac nationibus.

EXPLICATIO VERSUS IV.

subjicit:) Lutherus: er wird Völcker
unter uns zwingen: prius: er wird die Völcker uns
ter uns schlagen. Campensis: sola prædicatione
evangelii subjecit populos nobis. LXX. *וְנִתְאַזֵּב*. Vul-
gatus: *subjicit*; ita quoque *Syrus*, *Arabs*, *Ethiopicus*. Aliter Chaldæus: *יכְתַּר interficit* populos
בְּמִתְּחַנָּא הַלְּוָמָנָא *internacione loco nostri* Verbum
לְכוּ est præter communem hunc significatum
habet etiam alium, videlicet *כְּפָר percussio* (uti
R. Nathan observat in *Concord.*) nimirum bis in
Piel *Psalm. II*, 5. perdet eos in irâ suâ; & 2. *Paral.*
XXII, 10. & Athalia *כְּפָר percussit* omne semen
regium: